

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสังเกตและสัมภาษณ์ในวงจรที่ 1-3 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตามกระบวนการ ที่ได้ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 9 แผน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนได้จริง
2. แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.70/86.00
3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. คำนี้อธิบายผลของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7375 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73.75
5. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมเฉลี่ย ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ($\mu = 4.65$) ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ ($\mu = 4.63$) ด้านสาระ การเรียนรู้ ($\mu = 4.56$) และด้านการวัดผลประเมินผล ($\mu = 4.54$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสังเกตและสัมภาษณ์ในวงจรที่ 1-3 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตามกระบวนการที่ได้ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 9 แผน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้จริง ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินการในแต่ละวงจรมานั้น ผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องที่พบในแต่ละวงจรไปปรับปรุงในวงจรต่อไป ทำให้การเรียนการรับรู้ของครูได้ถูกปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน และสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลที่ได้นั้นสอดคล้องและเป็นไปตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ของ เคมมิส และเมคแทกการ์ท (Kemmis and McTaggart, 1988 : 5) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Action) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

2. แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.70/86.00 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะ ได้ผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยศึกษาจากหลักสูตร คู่มือการจัดประสบการณ์ เนื้อหา เทคนิค และวิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง แบบฝึกทักษะได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของคณะผู้เชี่ยวชาญ โดยการนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองสอนจริง และในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กก็ชอบและมี ความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำและแจกลูกของหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.60/80.50 และไพบุลย์ มุลติ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผน และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกเสริมทักษะ การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.11/87.62 และยังสอดคล้องกับกาญจนา แจ็งตรง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยการใช้ แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 24 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียน วัดโชติการาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 7 ผลการศึกษาพบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยแผนการเรียนรู้ เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.26/86.66

3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยพัฒนา ขึ้นนั้น นักเรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะด้านหลักภาษาตามความสามารถของตนเองและ การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะนั้น ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถของตนเองตามขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และเชื่อมั่นที่จะตัดสินใจ ต่อการเรียนด้วยตนเอง เพราะได้รับการเสริมแรงจากการที่ตนนั้นได้ทำแบบฝึกทักษะ ได้อย่าง ประสบผลสำเร็จ อีกทั้งแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นได้ผ่านการหาคุณภาพตามขั้นตอน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญหลายครั้ง จึงทำให้แบบฝึก ทักษะมีความสมบูรณ์และถูกต้อง และยังได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนก่อนที่จะนำมาใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้เห็นข้อบกพร่องและได้นำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นชุดฝึกทักษะที่มี ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำและแจกถูก ของหนังสือเรียนภาษาไทยเล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และไพบุลย์ มุลติ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนา แผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. ดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7375 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 73.75 ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้ผ่านการหาคุณภาพหลายขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนานั้น นักเรียนที่ได้ทำกิจกรรมใหม่ ๆ ตามขั้นตอนของกระบวนการฝึก จึงเป็นผลให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียน ได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ซึ่งเป็นผลให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาขึ้นจากก่อนที่จะได้รับการเรียนด้วยแบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา แจ่มตรง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยการใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 24 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนวัดโชติการาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมาเขต 7 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยแผนการเรียนรู้ เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7341 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 73.41 และจิราพร พรหมวาศรี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กค โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านผาสะนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.7469 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74.69

5. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านคำที่มีอักษรนำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu = 4.65$) ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ($\mu = 4.63$) ด้านสาระการเรียนรู้ ($\mu = 4.56$) และด้านการวัดผลประเมินผล ($\mu = 4.54$) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนทุกคนได้ร่วมกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละคน จึงไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน นักเรียนมีความสุขกับการเรียน เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมโดยการฝึกตามลำพังและกิจกรรมกลุ่ม ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้น

และตั้งใจทำงานจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ นักเรียนส่วนใหญ่จึงมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพร พรหมวาศรี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กต โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านผาสะนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กต โดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก และสายฝน ทรงประโคน (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านยาง อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักเรียน 14 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจเป็นรายชื่ออยู่ในระดับปานกลางถึงมาก

ข้อสังเกตที่ได้จากการวิจัย

1. นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ช้า ดังนั้นผู้สอนควรจะให้ความสนใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างระมัดระวัง โดยไม่ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจริงอาจจะคลาดเคลื่อนจากที่วางไว้ ครูสามารถปรับเปลี่ยนช่วงเวลาได้ตามความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 ครูผู้สอนภาษาไทย ควรนำการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ
- 1.2 การนำแบบฝึกทักษะไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

1.3 ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้สนใจ ควรสนับสนุนให้ครูได้สร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อนำไปใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาสาระอื่น ๆ และช่วงชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY